

Quality Assurance Review for Higher Education

**Analiză privind evaluarea didactică a studenților din învățământul
universitar din România. Studiu comparativ**

Dorel Vasile Ursu

Quality Assurance Review for Higher Education, Vol. 7, No. 1, 2017, pp. 3 – 12

Publicat de: Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior - ARACIS

Locul publicării: București, România

Tipul publicației: tipărit, online

ISSN: 2066 - 9119, 2069 - 2188 (online)

Adresa: Bd. Mărăști, nr. 59, Sector 1, București, cod poștal 011464

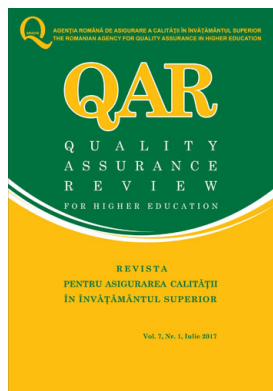
Telefon: +40 21 206 76 00; Fax: +40 21 312 71 35

E-mail: qar@aracis.ro

Pagină electronică: <http://www.aracis.ro/en/publicatii/qar-magazine/numarul-curent/>

Revista *Quality Assurance Review for Higher Education* este editată din fondurile proprii ale ARACIS și, în această etapă, contribuie și la sustenabilitatea proiectului „Dezvoltarea și consolidarea culturii calității la nivelul sistemului de învățământ superior românesc - QUALITAS”, Contract POSDRU/155/1.2/S/141894.

Toate drepturile rezervate. Pentru a reproduce un text din Revistă este necesar acordul scris al colegiului de redacție al Revistei pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior. Solicitarea poate fi trimisă Editorului, la adresa de poștă electronică: office@aracis.ro
Răspunderea pentru conținutul textelor publicate aparține autorilor.
Conținutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu poziția oficială a ARACIS.

Quality Assurance Review for Higher Education

Analysis on the Didactical Evaluation of Students from Higher Education in Romania. Comparative Study (article in Romanian)

Dorel Vasile Ursu

Quality Assurance Review for Higher Education, Vol. 7, No. 1, 2017, pp. 3 – 12

Published by: The Romanian Agency for Quality Assurance in Higher Education - ARACIS

Place of publication: Bucharest, Romania

Publication type: printed, online

ISSN: 2066 - 9119, 2069 - 2188 (online)

Address: Bd. Mărăști, no. 59, sector 1, Bucharest, Romania, postal code 011464

Phone: +40 21 206 76 00; Fax: +40 21 312 71 35

E-mail: qar@aracis.ro

Web page: <http://www.aracis.ro/en/publications/qar-magazine/current-issue/>

Quality Assurance Review for Higher Education is edited from ARACIS own funds and, at this stage, also contributes to the sustainability of the project “The development and the consolidation of quality culture at Romanian higher education system – QUALITAS”, POSDRU Agreement 155/1.2/S/141894.

All rights reserved. No part of this Review may be reproduced in any form without written permission from the Editor. The request may be sent to the Editor by e-mail, at: office@aracis.ro

The responsibility for the content of their contributions belongs to the authors.

The content of this material does not necessarily represent the official position of ARACIS.

Analiză privind evaluarea didactică a studenților din învățământul universitar din România. Studiu comparativ

Dorel Vasile Ursu

*Conf. Univ. Dr.
Universitatea de Vest
„Vasile Goldiș” din Arad, România
dorel_ursu@yahoo.com*

Rezumat: *Interesul pentru o evaluare didactică corectă a studenților este manifestat atât de cadrele didactice cât și de studenți. Documentele elaborate de universități prevăd aspecte ale activității de evaluare didactică, impuneri și restricții asumate, precum și sugerate de instituția ce asigură respectarea normelor de calitate în învățământul universitar românesc. Se aplică multe metode, se iau în considerare multe componente ale evaluării, doar că, de cele mai multe ori, nu se parcurge întreg procedeu de evaluare didactică și se rămâne la nivel de simplă evaluare a cunoștințelor și deprinderilor. Lucrarea scoate în evidență aceste aspecte în urma unui studiu efectuat pe documente publice, la nivelul a 25 de universități acreditate din România (private și de stat). Un capitol este dedicat prezentării unor aspecte comparative, legate de evaluarea didactică a studenților în Marea Britanie.*

Cuvinte cheie: *evaluare, didactic, examen, studenți, fișe discipline, regulament*

Abstract: *The interest for the correct evaluation of students is expressed by academics and students alike. The documentations devised by universities are indeed concerned with aspects related to didactic evaluation, imposing their own guidelines and restrictions, as well as those recommended by the quality assurance institution for higher education in Romania. Various methods are being applied, various evaluation components are being considered, but, most of the times, the whole process of didactic evaluation is not entirely being carried out, thus leading to a mere evaluation of knowledge and skills. This paper highlights such aspects, resulting from a study carried out on public documents belonging to 25 accredited Romanian universities (public and private). One chapter is dedicated to presenting some comparative aspects concerning students' evaluation in Great Britain.*

Keywords: *evaluation, didactic, exam, students, module specification, regulations*

Introducere

Dintotdeauna, procesul de evaluare a studenților a creat discuții în ceea ce privește rolul și locul acestuia în procesul de instruire și educare, și mai ales în ceea

ce privește obiectivitatea. Conform Dex Online, a evalua înseamnă a determina, a stabili prețul, valoarea, numărul, distanța, durata, cantitatea, sau a aprecia, a calcula, a estima, a măsura, a prețui, a socoti valoarea unui obiect, sau a stabili valoarea aproximativă a unui bun, a unui lucru etc. sau a examina calitativ și cantitativ stabilind prețul sau valoarea etc. Niciuna dintre variante nu se apropie de realitatea actului de evaluare didactică în cadrul procesului de învățământ. Am vrut doar să demonstrez, prin această enumerare de definiții, că utilizarea frecventă a expresiei singulare „evaluare”, cu trimitere la actul didactic, este total incorectă. În fapt, trebuie să ne situăm mult peste aceste definiții, și anume să intrăm în domeniul științei evaluării, respectiv a docimologiei. Dacă asociem două concepte, cel de „evaluare” cu cel de „didactică”, putem defini evaluarea didactică ca fiind o componentă esențială a procesului de învățământ, alături de predare și învățare, care furnizează informații despre calitatea și funcționalitatea acestora. (Adriana Nicu, 2010). Procesul evaluării didactice cuprinde trei faze:

1. Măsurare (evaluare cantitativă)
2. Aprecieri (estimare calitativă a rezultatelor măsurării)
3. Decizie (finalul aprecierii însoțit de recomandări și posibile măsuri de îmbunătățire)

Precizia procesului de evaluare didactică este dată de tipologia examinării (teste teoretice, probe practice etc.), corespondența dintre specificul fenomenului măsurat și tipologia aplicată, capacitatea de cuantificare a celui care evaluează și experiența și trăsăturile de personalitate ale evaluatorului.

Evaluarea didactică în învățământul universitar din România

Studiul pe care l-am efectuat are la bază date publice. Este vorba despre publicarea de către universitățile din România, pe site-urile proprii, a informațiilor privind planurile de învățământ în exercițiu și fișele disciplinelor. Scopul a fost acela de a identifica și analiza variantele de evaluare didactică a studenților în universitățile românești. Am analizat datele preluate de la 20 de universități de stat și 5 universități private din București, Cluj-Napoca, Iași, Timișoara, Craiova, Brașov, Constanța, Sibiu, Alba Iulia, Târgoviște, Oradea, Târgu Mureș, Ploiești, Arad, din domenii diverse precum științele exacte, științe umaniste, inginerie, arte vizuale, sport. În colectarea informațiilor am vizualizat fișe ale disciplinelor din toți anii de studiu al căror titular de disciplină este lector, conferențiar sau profesor (m-am situat în intervalele procentuale impuse privind normele de încadrare cu personal didactic, raportat la titlul academic - lector, conferențiar, profesor).

Prima constatare a fost aceea că, invariabil, toate planurile de învățământ pe care le-am analizat au înscris pe coloana corespunzătoare formei de evaluare/verificare, în dreptul fiecărei discipline, inițialele E (examen), C (colocviu) sau V (verificare pe parcurs), așa cum apare în următoarele trei exemplificări:

Tabelul 1: Variante de înscriere în planurile de învățământ a formelor de evaluare

.....	Denumire discipline	.....	Forme de evaluare			.....
			E	C	VP	
	.....					
	Algebră I		E			
	Geometrie II			VP		
	.....					

.....	Denumire discipline	.....	Forme de verificare			.....
			E	C	VP	
	.....					
	Statica II		notă			
	Instalații electrice			notă		
	.....					

.....	Denumire discipline	.....	Forme de verificare			.....
	.....					
	Finanțe publice			E		
	Piețe financiare			V		
	.....					

Așa cum se observă, unele universități își declară intenția de a evalua studenții (chiar dacă nu folosesc termenul corect, și anume evaluare didactică), dar în conținutul planurilor de învățământ apare examenul, colocviul sau verificarea pe parcurs. Unele universități nici măcar declarativ nu vor efectua evaluări, ci doar verificări ale studenților, prin aceleași forme enumerate mai sus.

Pentru a înțelege mai bine diferența dintre evaluare didactică, evaluare, examen, verificare și colocviu vom apela la definițiile oferite de Dex Online:

Tabelul 2: Definiții ale evaluării, examinării, verificării

Evaluare didactică	Evaluare	Examen	Verificare	Colocviu
1. O componentă esențială a procesului de învățământ, alături de predare și învățare, care furnizează informații despre calitatea și funcționalitatea acestora, și care implică măsurare, apreciere și decizie	1. A aprecia, a calcula, a estima, a măsura, a prețui, a socoti valoarea unui obiect 2. A examina calitativ și cantitativ stabilind prețul sau valoarea	1. Mijloc de verificare și de apreciere a cunoștințelor dobândite de elevi, de studenți 2. Verificare și apreciere a cunoștințelor dobândite de elevi și de studenți, într-o anumită perioadă (după o perioadă de studiu)	1. Examinare, supunere la control, probare a exactității 2. A examina pe cineva pentru a vedea în ce măsură corespunde funcției sau calității pe care o deține sau care i se încredințează	1. Formă de control a cunoștințelor dobândite de studenți, care constă în discuții, lucrări de laborator, lucrări practice

Analizând aceste definiții, pot trage concluzia că, cel puțin la nivel declarativ, nicio universitate din România nu apelează la evaluarea didactică corectă, acestea rămânând în sfera aprecierii, examinării, verificării, a dialogului și estimării studenților la sfârșitul unei etape de studiu (de regulă semestrial). Cadrul didactic investighează studentul în timpul examinării/verificării/colocviului despre informațiile, competențele, aptitudinile, atitudinile, capacitățile de analiză și sinteză ale acestuia, sau despre cunoaștere/înțelegere, definire, identificare, operare, interpretare, limbaj adecvat.

Este adevărat că evaluarea reprezintă o măsurare, o estimare a nivelelor de relaționare și judecare a performanțelor studenților, dar și o raportare la standardele curriculare de performanță. Cu siguranță că evaluarea didactică nu poate fi niciodată obiectivă, în totalitatea ei, chiar dacă suntem asigurați de corectitudinea și imparțialitatea evaluatorului. Sunt o sumedenie de factori de mediu care concură la subiectivismul evaluării, dar acestea nu fac obiectul cercetării. Dar „evaluarea didactică nu are valoare în sine, importanța ei rezidând în efectele pe care le induce asupra devenirii personalității studenților, asupra progresului lor și eficienței procesului de învățământ” (Glava C. 2009, pg. 9).

Dar informațiile furnizate de planurile de învățământ nu sunt suficiente pentru a concluziona cu privire la corectitudinea evaluării didactice. Am studiat și fișele disciplinelor, documente care aduc informații suplimentare despre modul în care este efectuată evaluarea, respectiv criteriile de evaluare, metode de evaluare și ponderi în nota finală. În întocmirea fișelor disciplinelor, toate universitățile cad de acord asupra utilizării noțiunii de evaluare, iarăși incorect, pentru că nu folosesc expresia evaluare didactică.

Intrând mai în detaliu, am constatat că descrierea metodelor de evaluare didactică nu este cea așteptată, pentru că se revine la noțiuni precum evaluare, examinare, testare (orale sau scrise), foarte rar rezolvare probleme și prezentare proiecte. Până aici nimic greșit, pentru că însușirea de metode este corectă, doar că universitățile rămân, în cele mai multe situații, doar la nivelul de constatare a cantității și calității informației acumulate, a competențelor și aptitudinilor dobândite, a interpretării și operării cu termeni de specialitate. Pentru a ne face o idee asupra repetabilității unor metode de evaluare utilizate și a ponderii acordate din nota finală, este suficientă vizualizarea tabelului de mai jos.

Tabelul 3: Repetabilitate forme de evaluare și ponderi în nota finală

Evaluare curs/ seminar	Metoda de evaluare	Procent de utilizare	Pondere din nota finală
Evaluare curs	Examen scris (apare și ca test scris, probă scrisă, evaluare scrisă, lucrare scrisă, test grilă)	56,3%	40 – 80%
	Examen oral (apare și ca oral, evaluare orală, oral cu bilete)	18,8%	60 – 80%
	Examinare finală (nespecificat scris sau oral)	9,1%	60 – 70%
	Proiecte, probleme, demonstrații	15,7%	30 – 100%
Evaluare seminar	Test scris (apare și ca examinare scrisă, evaluare pe parcurs, test pe parcurs, lucrare scrisă)	17,1%	10 – 50%
	Verificare orală (proba orală, examen oral)	12,2%	5 – 40%
	Test practic (lucrări practice, verificare practică, Proba orală, întrebări practice, execuție)	17,1%	16,5 – 50%
	Proiecte, eseuri, referate, probleme, portofolii	39%	10 – 50%
	Activitate laborator	2,4%	20%
	Participări, prezențe, intervenții, contribuții la seminar	12,2%	10 – 16,5%

Pentru a acorda nota finală, universitățile apelează la una sau mai multe variante de evaluare. Dintre universitățile evaluate, una singură apelează doar la o formă de evaluare, respectiv proiectul, elaborarea și prezentarea acestuia reprezentând 100% din nota finală, și interesant este că nu e universitate cu profil tehnic. La polul opus

se situează o universitate care aplică șase variante de evaluare pentru obținerea notei finale, cu ponderi între 5 și 70%. Cea mai mare parte dintre universități (68%) apelează la două variante de evaluare în acordarea notei finale, evident în procentaje diferite. Cred că nu este foarte important numărul de evaluări pentru a acorda o notă corectă (un calificativ) unui student, ci mai important este să apelăm la cele mai indicate metode, care să se plieze perfect pe domeniul și specializarea evaluată. Este un capitol la care mai trebuie lucrat deoarece unele dintre universitățile cu profil tehnic/aplicativ alocă procente de peste 50% din nota finală pentru evaluările teoretice.

O altă constatare în urma studiului fișelor de disciplină este aceea că decizia privind nota finală este, în majoritatea cazurilor, la dispoziția titularului de curs. Acesta influențează cu 67,5% în acordarea notei finale, atunci când nu are în norma didactică și orele de seminar; în situația în care le-ar avea, nota finală îi aparține în totalitate. În altă ordine de idei, proba preferată la evaluarea cursului este cea scrisă (56,3%), dar are un procent destul de mare și la seminar (17,1%). Este de remarcat prezența evaluării scrise (60 – 70% din nota finală) la specializări precum Drept și Comunicare în afaceri, exact acolo unde dialogul ar trebui să fie prioritar. Există și tentația unor cadre didactice de a alocă procente în acordarea notei finale, doar pentru participare la curs (3%) și seminar (29%), excluzând situațiile în care au loc contribuții și intervenții.

Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS) are misiunea de a efectua evaluarea externă a calității educației oferite de instituțiile de învățământ superior din România. Ea publică standardele și lista indicatorilor de performanță pe care trebuie să îi îndeplinească universitățile din România. Aici apar câteva indicații, pe care ARACIS le sugerează, în ceea ce privește evaluarea/examinarea studenților. În cadrul cerințelor normative obligatorii, cuprinse în fișa vizitei pentru autorizarea programelor de studii, se specifică necesitatea cuprinderii, în fișa disciplinelor, a unor procedee specifice adecvate evaluării competențelor teoretice și practice declarate. În cadrul standardelor și indicatorilor de performanță generali și specifici, ARACIS prevede că modul de examinare și evaluare la fiecare disciplină trebuie realizat ținând cont de rezultatele învățării. De asemenea, se sugerează ca fiecare universitate să dețină și să aplice propriul regulament privind examinarea și notarea studenților. Nu lipsită de importanță este sugestia ca la examinare să participe, pe lângă titularul cursului, cel puțin încă un alt cadru didactic de specialitate.

La nivel declarativ/scriptic toate universitățile acreditate stau foarte bine. Respectă standardele propuse de ARACIS, iar în ceea ce privește regulile proprii de examinare și notare, acestea sunt cuprinse în documente consistente, ce poartă diverse denumiri, precum regulamente, metodologii, ghiduri metodologice, sau proceduri.

Deocamdată, acestea sunt realitățile și merită să facem un studiu comparativ cu universități dintr-o altă țară europeană.

Evaluarea didactică în învățământul universitar din Marea Britanie

Am ales paralela cu universitățile engleze pentru că Marea Britanie este cea mai bine plasată țară europeană în clasamentul celor mai bune universități din lume, respectiv poziția 2 în Clasamentul Shanghai. Chiar dacă sunt foarte departe de noi, e bine să țintim sus.

Procedura de evaluare este aleasă de titularul de curs, ținându-se seama de profilul și domeniul evaluat. Eseul și subiectele descriptive sunt specifice profilurilor umaniste, iar problematizarea subiectelor, proiectele practice, sunt specifice domeniilor tehnice, aplicative. Se practică foarte mult testarea scrisă și prezentarea proiectelor sau a altor teme practice. Există discipline la care sunt aplicate mai multe componente de evaluare, fiecare cu ponderea stabilită de titular. Până în momentul acesta, diferențele față de învățământul românesc sunt minore, adică se testează, se verifică, se examinează, apreciază și controlează.

Sunt totuși și diferențe. Unele universități folosesc secretariatele pentru depozitarea grilelor de corectare, pentru fiecare disciplină de examen, grile ce sunt depuse de titularul de curs înaintea examenului. Punctajul pe subiecte este cunoscut și de studenți, dar răspunsurile corecte sunt păstrate secret față de studenți și sunt folosite doar de corectori. În unele universități, subiectele de examen propuse de titularul cursului sunt văzute și de către un evaluator extern, de specialitate, care poate să vină cu propuneri de modificare, și abia după acordul acestuia subiectul devine aplicabil studenților. Trebuie specificat faptul că la examenul scris nu supraveghează titularul de curs, ci o persoană din universitate (nu neapărat cadre didactice). Lucrările sunt evaluate de către o persoană sau grup de persoane numite de departament, care acordă o notă preliminară. De obicei, este profesorul titular de curs (care evaluează testul) și asistentul (care evaluează proiectul), dar poate fi orice persoană din departament, mai ales în situațiile în care ponderea notei la test este mai mică de 50% din nota finală. Evaluarea se face anonim, pe cât posibil, studentul nu are nume, ci un cod asociat cu lucrarea.

În Marea Britanie, după finalizarea acestei etape, urmează etapa care completează procesul de evaluare didactică. Decizia finală privind clasificarea studentului într-una dintre categoriile promovat sau respins (cu notele corespunzătoare) vine după parcurgerea a trei faze distincte, excluzând nota preliminară acordată de titularul de curs.

La nivelul departamentului sunt nominalizate cadre de specialitate care fac o evaluare paralelă, prin sondaj, a lucrărilor corectate de titular, de fapt o corectare în paralel. Pentru disciplinele cu număr mare de credite se pot evalua în paralel, de către doi corectori, toate lucrările. Urmează faza în care lucrările vor fi evaluate de un grup de evaluatori externi, aleși de universitate la începutul fiecărui an universitar, grup format din specialiști pe programele evaluate. Este un sondaj mai puțin consistent decât cel intern și urmărește corectitudinea acordării punctajelor și a aplicării procedurilor de examinare. Ultima fază se derulează, de regulă, la finalul

perioadei de examinare din sesiunea analizată și constă într-o ședință a evaluatorilor (interni și externi) care consfințește nota finală a fiecărui student pentru fiecare examen din sesiunea respectivă. În cadrul acestei întruniri se pot face ajustări, în plus sau minus, față de notele acordate preliminar, dacă se constată că subiectele au fost prea dificile sau prea ușoare, dacă anumite teme nu s-au potrivit subiectului, etc. Tot în aceste ședințe se pot face și unele evaluări interdisciplinare, urmărindu-se o notare corectă, în asociere cu rezultatele obținute la discipline conexe. Abia după această ședință se definitivează notele, studentul fiind informat despre rezultatele finale obținute de acesta la examenele susținute.

În universitățile din Marea Britanie nu se acordă note pentru prezența fizică la activități, ci doar pentru implicare în activități, de seminar sau laborator. Aceste activități vor fi nominalizate de către titularul de curs/asistent și aduse la cunoștința studenților la prima oră de curs/seminar/laborator. Ele vor fi notate și se consideră evaluări pe parcurs, cu pondere în nota finală.

Fiecare universitate are propriul regulament de evaluare, document ce se modifică periodic, în funcție de condițiile concrete în care se desfășoară activitățile și evoluția standardelor de calitate impuse de poziția unității de învățământ universitar.

Se știe că „În Marea Britanie, Guvernul a lansat în 2005 un document de politică cu numele „Towards an e-learning strategy”, cu propuneri structurale și pedagogice care să constituie un model pentru învățământul superior. În ce privește evaluarea studenților cu ajutorul TIC, potențialul noilor tehnologii este subliniat, însă recomandările converg către depășirea simplei utilizări a testelor cu răspunsuri multiple către strategii de evaluare mai complexe și mai utile pentru parcursul de învățare al studenților. În orice caz, în loc de o pledoarie pentru materiale/teste standardizate, textul documentului de politică educațională propune utilizarea de către profesori a acelor instrumente care le permit să creeze ei înșiși materialele în format digital de care au nevoie pentru evaluarea competențelor studenților, asigurând astfel relevanța rezultatelor evaluării pentru disciplina respectivă și pentru contextul socio-cultural” (Istrate O., 2009). Este foarte adevărat, doar că acum, în Marea Britanie, calculatorul nu este doar un instrument pe care studentul să-l folosească în locul stiloului (apasă o tastă în loc să bifeze cu stiloul pe un suport de hârtie) ci poate fi un partener al acestuia, și este folosit doar atunci când situația concretă o impune, și nu pentru a demonstra că tehnica de calcul este nelipsită.

În Marea Britanie există o instituție independentă de asigurare a calității educației din învățământul universitar, și anume Quality Assurance Agency for Higher Education (QAA). Această agenție face recenzii, verificări, monitorizări privind standardele de calitate îndeplinite de universități și oferă sugestii privind continuarea, sau încetarea activităților didactice pe anumite profile/domenii, fără a avea dreptul să stopeze activitățile didactice. Standardele de calitate sunt proprii, dar elaborate în consens cu alte organizații independente, și chiar la sugestia unor universități.

Concluzii

În primul rând aș spune că în România nu există o cultură a evaluării didactice. Asta pentru că suntem foarte preocupați să ne rezolvăm singuri problemele de evaluare și ne grăbim să măsurăm, să comparăm cu niște standarde propuse inițial și apoi să dăm verdictul, adică nota. Pe niciun document, analizat în timpul studiului, nu am văzut notată expresia „evaluare didactică”. Nici măcar ARACIS nu face uz de acest concept, care este cel corect și care trebuie aplicat. Poate că nu este deranjantă exprimarea „evaluare” în loc de „evaluare didactică”, dar este esențială practica evaluării didactice și nu cea a simplei evaluări/examinări.

În al doilea rând, cadrele didactice din învățământul universitar românesc nu au o pregătire specializată, instituționalizată, care să formeze competențe în didactica și metodică predării și evaluării disciplinei prevăzute în planul de învățământ. Nu există o certificare adecvată a pregătirii didactice, impunându-se totuși parcurgerea unui modul opțional, psiho-pedagogic. Cred că nu este lipsit de importanță să se găsească o formulă de certificare/profesionalizare a ocupației de cadru didactic universitar. Dan Potolea, coordonatorul lucrării „Evaluarea competențelor profesionale ale studenților”, afirmă că „cel puțin un profesor din patru nu are suficiente informații teoretice care să îl ajute să aprecieze corect competențele profesionale ale studenților săi”. Este un procent îngrijorător de mare, constatarea profesorului Potolea venind în sprijinul afirmațiilor mele anterioare.

În al treilea rând, profesorul român este suveran în notare și nu își împarte suveranitatea cu alți evaluatori, din aceeași categorie de competențe sau chiar superioare. El este decidentul final privind notarea studentului și nu este parte la un proces de evaluare colectivă. Singura colaborare apare între titularul de curs și cel al seminarului, fiecare notând partea lui (sunt multe situații în care titularul cursului este același cu titularul seminarului). El fiind și titularul disciplinei și cunoscându-i pe studenți, subiectivismul în apreciere poate să crească. Acest fapt este posibil și în situația în care testul este susținut pe calculator, deoarece în ponderea notei finale mai intră și alte componente ale evaluării. În studiul efectuat am întâlnit un singur caz în care nota finală era acordată după o consultare între mai multe cadre didactice, cu aceeași specializare.

În al patrulea rând, pot afirma că un procent destul de ridicat de cadre didactice apelează la notarea studenților doar pentru prezență fizică la activitățile din timpul semestrului (ponderea în nota finală fiind situată în jurul a 10%). Consider această opțiune un mod de a stimula pasivitatea, chiar dacă doar 3% acordă procente din notă pentru prezența la curs și 29% pentru prezența la seminar.

În al cincilea rând, graba de a anunța nota finală a studentului elimină, din start, posibilitatea consultării cu alți colegi (din interiorul sau exteriorul universității) în vederea asigurării corectitudinii și exactității evaluării didactice. Sunt situații în care se solicită cadrelor didactice anunțarea rezultatelor finale ale examinării în cel

mult 48 de ore de la terminarea examenului. Ori, cu cât sunt luate în considerare mai multe componente ale evaluării, cu atât timpul de judecare a notei trebuie să fie mai mare.

Aș mai consemna o situație întâlnită în practica notării din România (este statuată prin regulamente), și anume faptul că, în anumite situații, studentul poate contesta nota obținută la un examen scris. Chiar dacă universitățile se declară „centrate pe studenți”, acest fapt nu trebuie să pună cadrul didactic în situația delicată de a i se contesta capacitatea de evaluare, analiză și sinteză a rezultatelor școlare de către o persoană total neinstruită în acest sens. Cred că este o practică greșită și trebuie scoasă din regulamente, sau modificată. În Marea Britanie studenții nu pot contesta nota primită, în schimb ei pot contesta procedura de examinare, atunci când consideră că aceasta nu a fost aplicată corect sau în întregime.

Lucrarea va continua cu un studiu comparativ, pe o perioadă de trei – cinci ani, privind evoluția tehnicilor și metodelor de evaluare didactică la nivelul universităților acreditate din România.

Bibliografie

Glava., C. (2009), „Principii ale deontologiei evaluării didactice”,
Preuniversitaria, nr. 1, CCD Cluj

Istrate., O. (2009), „Modalități de utilizare a TIC pentru evaluarea studenților”,
Elearning România

Nicu Adriana., (2010), *Pedagogie*, curs ppt, Universitatea Lucian Blaga,
Sibiu

Potolea., D., coord. (2009), „Evaluarea competențelor profesionale
ale studenților”, *Centrul de Management și Evaluare Educațională*,
Universitatea din București

www.aracis.ro

www.qaa.ac.uk

www.edu.ro/institutii-invatamant-superior

www.dexonline.ro

<http://documents.manchester.ac.uk/display.aspx?DocID=13147>

<https://www.york.ac.uk/about/organisation/governance/governance-documents/ordinances-and-regulations/regulation-5/>

<http://www.londoninternational.ac.uk/community-support-resources/current-students/programme-information-regulations/programme-regulations-2016-2017/programme-regulat>

<https://www.york.ac.uk/students/studying/manage/programmes/module-catalogue/module>

<http://www.lse.ac.uk/resources/calendar/programmeRegulations/undergraduate/BScEconomics.htm>